

Redacția și Administrația
Cluj, Str. Chintăului 51 — Telefon 30-65

ABONAMENT anual 100 Lei — împreună cu „Vieța Cooperativă” 125 Lei
— pentru instituții și autorități 300 Lei — abonament de sprijin 500 Lei

APARE SĂPTĂMĂNAL

CELE OPT FERICIRI

2. Fericiți sunt cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Spun cei neînțelegători sau cei necredincioși: Iată o vorbă potrivnică legii vieții! Toată lumea știe că plânsul e dovada suferinții, a durerii, a nenorocirii. Nime nu plânge de fericit, decât în cazuri foarte rare. Toți oamenii plâng când se abat asupra lor dureri și suferințe prea mari. Cum poate spune deci Evangelia că sunt fericiți cei cari plâng?

Cu toate acestea adeseori sunt mai fericiți în lume cei cari plâng decât cei cari nu au nici o suferință, nici o durere, și își petrec viața în bunătați și fericire lumescă, de tot felul.

Cel căruia i se face un rău, i se pricinuește o suferință plânge, și cu toate acestea e mai fericit decât acela care a pricinuit durere și suferință de aproapele său. Evangelia nu vestește că trebuie să căutăm anume durerea, boala, suferința, pentru a putea plânge. Ci numai atâta ne învață să nu disperăm când se abate asupra noastră vr'o durere de care nu mai suntem răspunzători, și nu putem scăpa de ea, ci să o purtăm cu viață, pentru că vom fi mângâiați. Dumnezeu pe cine iubeste, îl pedepsește, spune în multe locuri sf. Scriptură. Dapă cum pedepsește și părintele iubitor pe copilul său.

Dar în aceasta de a doua fericire nu e vorba numai despre lacrimile pentru nenorocirile materiale ale lumii, ci mai ales de acela care își recunoște și plânge păcatele.

Aceștia sunt fericii de care vorbește Evangelia. Ați recunoaște vina și a plânge pentru ea însemnează a cunoaște că l-ai vătămat pe Dumnezeu, și a voi din toate puterile ca mai mult să nu-l superi.

Plângi pentru marea răutate a păcatului săvârșit. Ai fost preten al lui Dumnezeu și prin păcat te-ai făcut dușmanul lui. Cine plânge pentru această cădere e cu adevărat fericit: el e pornit pe calea mântuirii.

Dimpotrivă, cel ce toată viața, plin de păcate fiind, râde și se petrece, ori cât ar părea de fericit în ochii lumii, e pe calea perzării. Pentru că el necunoscându-și vina, și neavând părere de rău pentru ea, nu plânge, nu se îndreptățează, nu apucă drumul mântuirii, ci rătăcind se coboară în iad, fără părere de rău pentru păcate.

ION AGĂRBICEANU

Pentru Dumineca Mironosițelor

Familia Creștină

Dumineca Mironosițelor ne aduce aminte de însemnătatea femeilor în viața creștinească.

Se știe ce rost și ce rol mare dă Dumnezeu femeii.

Ea, din zidire, e menită să fie bărbatului ajutor. Dar nu ori ce ajutor — și dobitoacele, mai ales cele de casă, îi sunt de folos — ci ajutor, asemenea lui.

Fiindcă Eva n'a fost ajutor, ci blestem pentru Adam, soartea ei e întreit de tristă. Întăiu, fiindcă mai mult a crezut diavolului decât lui Dumnezeu, ea e nevoită să-și audă osânda: „Înmulțind voi înmulți chinurile tale.” Al doilea, fiindcă se făcu roabă simțurilor și mai ales pântecelui mâncând din pomul cel oprit, trebuie să nască copiii în dureri. Al treilea, fiindcă și-a amăgit bărbatul făcându-l să păcătuiască și el, ajunge sub stăpânirea lui.

Acest blestem al Evei îl ridică Prea Curata Fecioară Maria prin credința, prin ascultarea, prin jertfa ei.

Cât de mare e credința Mariei! Ea nu se îndoiește nici o clipă de adevărul cuvintelor lui Dumnezeu. Și cât este ea de ascultătoare. După lămuririle îngerului, ea nu zice decât: Fie mie după cuvântul tău! Iar jert-

fele ei cine le-ar putea spune, începând cu neajunsurile îndurate în peștera din Betlehem și sfârșind cu suferințele dela poalele crucii pe Calvar?!

De aceea nu e mirare că creștinismul pe ea o ridică înaintea tuturor fapturilor lui Dumnezeu, mai pre sus de îngeri și arhangheli, ba chiar neasemănat mai slăvită chiar decât cheruvimii și serafimii.

Și nu e mirare că pilda ei și a sfintei familii, în care ea a fost inima, e adusă drept pildă tuturor neamurilor creștine.

Meditând asupra zidirii femeii, Sf. Toma de Aquino găsește că nu fără rost a făcut-o Dumnezeu dintr'o coastă a lui Adam. Dacă ar fi făcut-o din capul lui, ca Minerva din a lui Jupiter, ea ar fi avut poita să-l stăpânească să-i poruncească, să conducă.

Dacă ar fi făcut-o din picior, Adam ar fi disprețuit-o și călcat-o în picioare. A făcut-o, însă, dintr'o coastă, fiindcă aceasta e mai aproape de inimă, pentru a arăta câtă dragoste, câtă înțelegere, ce sfântă intimitate trebuie să fie între soț și soție.

Prea Curata Fecioara Maria e model neîntrecut.

Să luăm pildă dela ea!

Pr. ION GEORGESCU

Luna Maiu

Luna Maiu. Ceamai frumoasă lună a anului. Natura deșteptată din somnul ierni își surâde cu farmecul ei. Cerul senin revarsă rouă binefăcătoare asupra pământului scaldat în razele soarelui. Cîripitul păsărilor care se îngână cu murmurul apelor; frumuseța pomilor albiți de flori și a codrilor înverziti cari întind umbra lor asupra câmpiilor împănate de mulțimea florilor de Maiu — te încântă și te îndeamnă să exclami!: „Mari și minunate sunt lucrurile tale Doamne!”

După cum întrece în frumuseți luna Mai pe celelalte luni ale anului, așa în lumea nevăzută, în Împărăția veșnică a Raiului — întrece în glorie și frumusețe Preacurata Fecioară Maria pe toți ceilalți sfinți a lui Dumnezeu. Și pe dreptul, că deși toți aceia cari fac parte din curtea cerească s'au năzuit să ajungă acolo prin multă răvnă, răbdare și osteneală, totuși nici unul nu s'a înălțat la gradul de sfințenie, curățenie și evlavie, la care s'a înălțat Maica Domnului.

După moarte a fost înălțată cu trupul la cer și încoronată de Regina a ingerilor și a oamenilor.

Împărăteasa cerului și a pământului, Doamna și Stăpâna noastră, nu încetează a mijloci darurile dela Isus pentru mântuirea noastră.

Să alergăm prin rugăciunile noastre umilite și stăruitoare la această Mamă bună, căci „Mama mea este Maria, aceia care m'a născut este numai doica mea” — zice sf. Ioan de Copertino — și ea ne va ocroti și conduce pe marea vișoasă a acestei vieți.

Să ne rugăm stăruitor să ne păzească curățenia inimii și a gândurilor noastre, curate ca și crinii lunii Maiu.

Preot VALENTIN TAMAȘ

Bucurie sufletească

În ziua de 1 Maiu a. c. încă din revărsatul zorilor, poporul de credincioși, cu înfrigurarea așteptării în suflete, s'a adunat ca să primească pe „Celce vine într-un numele Domnului”, la Biserica „Bunavestire” din Cluj, cartierul „Iris”.

I. P. S. S. Episcopul Dr. IULIU HOSSU mergând pe cărările sfinte, și-a îndreptat pașii spre noul lăcaș de închinare.

Glasul clopotelor îi vestesc primii pași ce-i face în mijlocul nostru. Părintele Vasile Chindriș, îl întâmpină urîndu-i bun venit.

Fetița Mureșan Aurelia din cl. II primară îi oferă un frumos buchet de flori, din partea copiilor pregătiți de prima cuminăcare.

La liturghia Arhieriască a cântat corul parohiei, pentru care I. Preasfințitul a avut frumoase cuvinte de laudă. Acestea au fost o răsplată binemeritată pentru energicul părinte Virgil Cuteanu, care și-a pus tot sufletul tineresc pentru ca poporul credincios din această parohie să fie înălțat sufletește, prin cântările cu care corul face să răsună lăcașul Domnului.

Înalt Preasfințitul, în această zi de bucurie, a dat sufletelor tinere sf. Cuminăcătura, unindu-i cu Hristos

I. P. S. S. a ținut o predică, ale

cărei cuvinte au picurat în sufletele credincioșilor mireasmă binefăcătoare, întăriindu-le credința; precum ranele lui Hristos au întărit credința lui Toma.

Excelența Sa Episcopul ne-a văzut toate neajunsurile și sărăcia care ne paște, și ne-a donat pentru facerea iconostasului, frumoasa sumă de 10.000 Lei.

Ne tresaltă inima de bucurie și cuvintele de mulțumire ce i-le adresăm, sunt prea modest față de bunătața și dărnicia Excelenței Sale; dovedită de altfel totdeauna.

Bunul Dumnezeu să-l țină întru mulți ani fericiți, pentru a ne călăuzii pe cărările lui Hristos.

G. BOTĂRLĂ

16 răutăți ale alcoolului pentru oameni și mai ales pentru copii

1. Băutura împiedecă dezvoltarea corpului și a minții copilului.

2. Obosește repede, lenevește și micșorează atenția în școală.

3. Sporește neascultarea față de părinți.

4. Pricinuște lipsă de somn și boală de nervi și de creier (nebunie).

5. Primejduiește moralitatea (puterea creștinească) a copiilor.

6. Slăbește puterea de împotrivire a trupului, înlezând nașterea boalelor de tot felul.

7. Lungește orice boală.

8. În loc să astâmpere, atâta setea și îndeamnă pe om să bea și mai mult.

9. Rachiul nu e hrănitor și prin urmare nu poate întări.

10. Un pahar de bere n'are mai multă putere hrănitoare decât făina care încapă pe vârful unui cuțit.

11. Toate bunurile spirtoase (rachi, lichior, vin, bere), înviorază și încălzesc pentru o clipă, dar repede moleșesc trupul și-i iau din căldură.

12. Spiritul din băuturi slăbește sângele și mușchii, îngreunează mâinile și micșorează puterea de muncă a trupului și a minții.

13. Intrebuițarea obișnuită a băuturii deprinde cu vieța de crișmă și primejduiește traiul în familie.

14. Intrebuițarea obișnuită a băuturii împiedecă orice înaintare în avere.

15. Alcoolul (spiritul din orice beaură amestecată), băut cu o-

bișnuință de bărbați ori de femei, primejduiește sănătatea copiilor ce se vor naște.

16. Beția slăbește judecata și îndeamnă la fărădelegi.

Beția e mama păcatelor (sf. Ioan Gurădeaur).

Dela întuneric spre lumină

De sub glia neagră și umedă a pământului, sămânța și-a crăpat cămașa ce-i încercuia trupul, și cu colțul timid își face loc printre bulgări spre lumină.

Mugurii plăpânzi își deschid obloanele pentruca lumina — călduță și mângâioasă — să le străbată frăgezimea.

Unda pâraielor, în șopot de rimă, cu zâmbet argintat, primește ca lumina să-și joace reflexu-i pe luciul ondulat.

În aceste zile de slăvită înche-gare în aluatul vieții, de frământare pentru desfătare și libertate de mognală, din toate colțurile de întuneric și umbră, viața în cântări, se îndreaptă spre lumină. Din toată tremurarea mădurelor și gângăveala sufletului, răsună un cântec ce se îndreaptă spre tăriile luminate ale văzduhului improspătat.

Acest timp, hărăzit de Dumnezeu pentru a face ca totul să iasă din robia întunericului, îndeamnă sufletul ca să-și desbrace haina materială; înciarcă să-și rupă legăturile pe care trupul — oală de lut — i-le impune prin robia care-l leagă de glie.

Gândiți-vă; că astăzi cu noi, în fuga grăbită prin viață, pășește Lumina care a eșit din întunericimile mormântului.

ÎN DRUMUL VIETII

Când un cerșetor îți cere ceva, nu-i ține discursuri — dă-i un codru de pâine.

Duclos,

Poartă-te cu dușmanii tăi astfel, ca să faci din ei prieteni.

Pate

Caută să ai un prieten vechiu și o casă nouă.

Y.

PENTRU INIMA COPIILOR

Dragoste părintească

Dragi copilași, cât de fericiți sunteți voi că în zburdălnicia copilăriei, aveți pe cineva care vă duce de grijă. Aveți pe părinții voștri care de multe ori își trag hrana dela gură numai ca să vă vadă hrăniți. Se lasă cu vesminte rele numai ca plăpându-l vostru trup să-l poată îmbrăca. Răbdă rușine, ba și-arda și vieța numai ca să vă vadă fericiți.

Dragi copilași, am să vă spun o istorioară, în care veți vedea ce-a fost în stare să facă un părinte pentru copilul său.

— Într'o țară depărtată era răscoală mare și un tânăr a fost prins de dușmani și condamnat la moarte. Tatăl lui auzind s'a întristat foarte mult și și-a pus în gând să-l scape. S'a dus la închisoare și fiind că avea acelaș nume ca și fiul său, l-a liberat rămânând el în loc ca să moară pentru el.

Vedeți dragi copii ce este în stare să facă un părinte pentru copilul său? Deacea și voi să-le răsplățiți dragostea prin ascultare și prin purtare bună.

Gândiți-vă că și pentru noi Blandul Isus, și-a vărsat scumpul Lui sânge și și-a dat vieța pe lemnul crucii, pentru fericierea și desfătarea noastră.

Arătați prin faptele și purtarea voastră, că sunteți cu adevărat fii Lui. Deschideți-vă sufletele ca harul Lui, să le împodobească cu trandafirii virtuții și să picure în ele Dumnezeuzeasca Lui binecuvântare.

Maria Pop-Teburzuca

DARUL LUI HRISTOS

A fost ce a fost; a fost pe vremea când umbla Hristos pe pământ și ci-că el călca așa ca oamenii, dar ca Dumnezeu făcea minuni, că-l îndesau orbii să le dea lumină și el le da; că-l înconjurau ciungii și ologii, ca să le dea mâini și picioare, și el le da; și-l năvăleau surzii, strigând să le dea auz, și el le da; și-l atingeau betegii și îndrăciții și, duh ieșind din el, se vindecau.

Iar Hristos era însoțit de sfântul Petre; și, cum umbla ei prin lume, ajunseră la niște munți înalți și statură de se uitară la apă ce curgea la picioarele lor.

„Domne”, grăi atunci sfântul Petru, „în valea aceasta, într'o văgăună, trăesc trei frați”.

„Știu, Petre”, zise el.

„Dacă știi, Domne, de ce nu le ascuți ruga că au rămas singuri în lume și se hrănesc cu rădăcini și cu pei se înbracă și cu multă osârdie rugându-se...

„Se roagă, Petre, dar nu cu inima curată”.

Zis-a iară Petru: „Ajută-i Doamne, că miluindu-i, se vor închina din tot sufletul”.

„Numai cel mic, Petre”....

„Fă-le dar, Doamne, pentru ruga mea”....

Grăi atunci Domnul, zicând: „Fie!”

Și în ceasul acela, împlinită fu dorința celor trei frați și cel mai mare, după cum se rugase, ajunsese boier bogat, cel mijlociu morar vestit, iar cel mai mic, podar la un loc rău și într'o colibă de casă.

Nu după multă vreme, se însurară și cei mai mari se îmbogățiră, de erau putrezi de bogați; iar cel mai mic sărăcise, de era lipit pământului, dar se ruga lui Dumnezeu și el și nevastă-sa, ziua și noaptea, și erau și oameni plini de milostenie. Pe cei lipsiți îi treceau cu podul fără plată; și îi găzduiau; pe cei înghețați îi încălzeau; de cei bolnavi îngrijeau; și cu cei flămânzi și împărțeau și bucătura

din gură.

Cei mari însă uitaseră de sărăcie, și de Dumnezeu nu-și mai aduceau aminte; pe săraci nu-i miluiau; iar pe fratele lor se făceau că nu-l mai cunosc și la el nu se mai uitau.

Și iar veni sfântul Petru cu Hristos prin părțile acele și zise sfântul Petru:

„Doamne, ce vor face cei trei frați?”....

„Rău, Petre!”.

„Cum, Doamne?”

„Bine, Petre, du-te și vezi”...

Dusu-s'a sfântul Petru și ajunsese la feciorul cel mai mare, și era să-l mânânce căinii oilor și răgușise strigând, până ce abia eși oierul și-l întrebă că ce vrea în puterea nopții.

Rugatu-s'a atunci sfântul Petru, ca să-l găzduiască peste noapte, că-i om străin și rupt de drum; și miluindu-l, să-i dea o strachină de zeamă, căi strașnic de flămând.

Dar feciorul nu-și făcu milă cu el, și alungându-l, îi zise: „Ieși din curtea mea, tâlharule,

că ai venit să furi, nu să cerșești”.

Și ieși sfântul Petru, mâhnit, și se duse; iar Domnul zărindu-l, îi zise:

„Ai văzut, Petre?”

„Văzut, Doamne”.

„Mai vezi, Petre!”.

Și iar plecă sfântul Petru și ajunse la feciorul cel mijlociu, care era morar bogat cu coșurile pline și cu hambarile stup.

Rugatu-mi-s'a sfântul Petre și de el, cerutu-i-a și lui sălaş peste noapte și o bucătură de mălai, spunându-i că pierde de foame și că e rupt de drum și străin în țară.

Dar și feciorul cel mijlociu îl huidui: „Nu vezi cât lucru avem? cine să mai umble și în rândul tău? du-te de unde ai venit; haid, cară-te!”.

Și iar plecă sfântul Petru mâhnit; iar Domnul îi zise:

„Ai văzut, Petre?”

„Văzut, Doamne!”

„Haide, dar, Petre să vedem și pe cel mai mic!”

Și plecând, ajunseră la țărnuțul apei unde era podar feciorul cel

4. 12 ani în ghiarele adventismului

de IOAN FLOREA
fost misionar adventist

În jugul cui trag?...

Cercați-vă pe voi înșivă dacă sunteți în credință...
(Sfântul Pavel: II Corinteni 13, 5.)

Iată avertismente dumnezeiești din cele mai importante și mai serioase, adresate persoanelor eretice (rătăcite): *Cercați-vă pe voi înșivă dacă sunteți în credință, în adevărata credință.*

Zelul meu era nespun de mare în lucrarea de propagandă adventistă. Nu vedeam adevărul. Eram atât de orb și sufletește de injecțiile învățăturilor adventismului, încât nu țineam socoteală de atacurile cu cari mă întâmpinau autoritățile. Făceam propagandă adventistă din sat în sat, din casă în casă, și de la persoană la persoană, în județul Cluj și Someș. Așa eram pregătit de către superiorii adventiști, agenți ai diavolului, cari în schimb stau în umbră, în locuri de adăpost, unde să nu poată fi atacați de autorități, de unde dau directive celor mai mici.

Pentru zelul ce l-am avut în această mare rătăcire, conferința Uniunii adventiștilor de ziua a șaptea „Mișcarea de Reformațiune“ din România, prezidată de Otto Welp președintele conferinței generale a acestei secte din Germania, ținută la București în zilele de 20—22 August 1929, în punctul 31, m'a denumit cu gradele următoare:

1. Ajutor de lucrător biblic activ.

2. Secretar.

3. Cassier al câmpului Transilvaniei de apus, adică peste a patra parte din întreaga România, cu sediul în Oradea. Aici am fost instalat la 1 Octombrie 1929 cu salariu de 3000 (trei mii lei) lunar, plus cheltuielile de tren făcute lunar circa 1500 (una mie cinci sute) lei. Aceste grade la ei sunt egale cu: Secretar episcopesc și cassier capitular. Despre grade voiu scrie în articolul gradelor. Gradul și postul

de președinte al conferinței generale este egal cu gradul Patriarhului sau al Papei, după socotelile lor.

În acest câmp sau dieceză am lucrat și cu mai mare zel. Am întrecut pe toți propagandiștii acestui câmp. De aceea conferința câmpului din primăvara anului 1931 prezidată de Dumitru Nicolici președintele conferinței adventiștilor din România și delegat al conferinței generale din Germania, văzându-mi rapoartele de lucrarea făcută, m-a denumit lucrător biblic cu salariu lunar de 4000 (patru mii) lei, plus cheltuielile de călătorie.

La această conferință s'a luat raport de lucrarea mea zeloasă, iar președintele conferinței de Uniune l-a prezentat comitetului Uniunii și întregului corp misionar de propagandă din întreaga România, la cursul de metode de propagandă adventistă, ținut în Septembrie 1931, în Tg.-Mureș, în casa din marginea pădurii a lui Trombitas Iozsef.

Gradul președintelui de Uniune, și delegat al conferinței generale este considerat de ei egal cu gradul de răspundere a Mitropolitului, Cardinalului și al Nunșiului Papal.

Acest comitet combinat cu corpul misionar prezidat de Dumitru Nicolici a trecut peste toate gradele mai mici și m'a numit de-a dreptul:

1. Cassier central al Uniunii adventiștilor de ziua a șaptea „Mișcarea de Reformațiune“ din întreaga România.

2. Funcționar la editura „PAZITORUL ADEVARULUI“.

3. La 24 Iunie 1932 Mihai Streza administratorul general al Uniunii, m'a autorizat procurist oficios cu „depline puteri... de a ridica orice mandat poștal... orice sumă ce ar fi sosit din țară sau străinătate...

corespondență... precum și orice scrisoare de valoare... pe adresa: București, str. Vasile Gherghel Nr. 87, și căsuța poștală 45. Aici am avut 4500 (patru mii cinci sute) lei salar lunar, 600 lei pentru chirie, 200 lei pentru băiat, în total 5300 (cinci mii trei sute) lei lunar, plus cheltuielile de călătorie. Aici am fost instalat la 5 Octombrie 1931. Serviciile și posturile dela reședința Uniunii din București sunt forurile cele mai înalte ale corporației lor în România, cum e la noi Mitropolia.

Sosit la București mi-am început activitatea. Mă simțeam foarte fericit! Nu pentru titlurile sau pentru salariul ce mi s'a dat, nici pentru lucrarea ce mi s'a încredințat, ci pentru societatea în care am intrat, crezând că aceasta este unica și adevărată Biserica a lui Hristos pentru mântuirea sufletelor din ghiarele satanei. Așa ne-au învățat predicatorii din Germania și din Ungaria, despre care voiu descrie la timpul cuvenit. Dar m'am înșelat amar! S'a dovedit că într'adevăr această societate cu lucrarea ei n'a fost și nu este a lui Dumnezeu, ci a diavolului.

Iubirea lui Dumnezeu mă urmărea la ori ce pas, ca și Tatăl pe Fiul rătăcit. Cuvintele sfintei Scripturi îmi sunau mereu la urechi; îmi băteau neîncetat la ușa inimii, casa sufletului, casa Spiritului sfânt: „Cercați-vă pe voi înșivă dacă sunteți în credință“ (II Corinteni 13, 5), în credința adevărată. „Cercați Scripturile... că în ele aveți vieță vesnică“ (Ioan 5 39). „Nu vă înjugați la jug străin, cu cei necredincioși, căci ce însoțire are dreptatea cu fărădelegea? S'au ce împărțire are lumina cu întunerecul?“ (II Corinteni 6, 14), Intrebați legea și descoperirea! De nu vor vorbi ca cuvântul acesta, atunci nu-i lumină într'înșii“. (Isaia 8, 20). „După roadele lor îi veți cunoaște“ (Matei 7, 16). „Așa zice Domnul: Opriți-vă dela căile voastre! Priviți și întrebați de căile celor de demult de calea cea bună și mergeți pe dânsa și veți afla repaus sufletelor voastre“. Așa ne spune profetul (Iere-

mia 6, 16.) Aceste cuvinte dumnezeiești mi-au străpuns adânc inima și am rămas neputincios în fața lor, cum zice sf. Scriptură: „Cuvântul lui Dumnezeu e viu și lucrător, mai ascuțit decât orice sabie, cu două tăisuri, și pătrunde până la despărțitura dintre suflet și duh, dintre încheieturi și măduvă, și destoinic este să judece simțurile și cugetările inimii“ (Sf. Pavel către Evrei 4, 12)

Cuvintele sf. Scripturi îmi sunau mereu: „Intrebați legea“ (sfânta Scriptură) și descoperirea (sf. Tradițiune)!“ (Isaia 8, 20). Și întrebând cu gând curat sfânta descoperire dumnezeiască, izvorul credinței noastre din sf. Scriptură și sf. Tradițiune, m'am convins deplin că sunt înjugat în lucrul diavolului și că trebuie să-l lapăd. M'am scârbit și îngreșat de falsitatea învățăturilor și tradițiilor sectare, cari, „răstălmăcesc sfânta Scriptură spre peirea lor“, și m'am întors la adevăr, cum trebuie să se întoarcă oricare rătăcit care a parăsit legea lui Dumnezeu.

Citiți în numărul viitor: Lumină în întunec

SFATURI

Pentru cumpătarea la mâncare

Cine e cumpătat la mâncare, își prelungește vieța și n'are nevoie de medici.

Eclesiast

Lăcomia face mai multe victime decât spada.

Solomon

Mănâncă pentru a putea trăi, nu trăi pentru a putea mânca.

Proverb Latin

Cei mai buni medici sunt: apa și cumpătarea.

Dumoulin

Cumpătarea are ca rădăcină, mulțămirea cu puținul, iar ca fructe, liniștea și sănătatea.

Proverb Arab

mai mic, și bătea vântul de scoțea copacii din pământ și ningia, de era zăpada până la brâu și era ger de înghețau ouăle sub corb.

Strigă atunci Domnul: „Măi podare, măi, vino de ne treci apa, că înghețăm și ne troienim!“

Iar podarul auzind glasul, zise către nevastă-sa: „Fă foc bun, vor fi înghețat oamenii, și caută ceva de mâncare, că vor fi lihniți de foame, săracii“.

Și ieșind, deslegă luntrea și, abea răzbind prin vânt și prin valuri, ajunse la cealaltă parte. Dar când fu la țarm nu văzu pe nimeni, și căută prin toate părțile, strigând: „Măi oameni buni, măi oameni buni, veniți să vă trec apa!“.

Dar glas nu-i răspundea și nici țipenie de om nu zărea, că Domnul tăcea și omului vederile-i lua ca să nu-i vadă.

Și dacă văzu podarul și văzu că glas nu-i răspunde nici suflet de om nu zărește, se întoarse trist acasă.

Dar nu se desbrăcă bine, când iar auzi strigăte: „Măi podare,

măi, vină de ne treci apa, că gerul ne îngheață și zăpada ne îngroapă“.

„O, Doamne, Doamne.“ grăi atunci nevastă-sa, —cum ai umblat, cum ai căutat, de ai lăsat oamenii să înghețe?“

Și iar deslegă podarul luntrea și abea răzbi până la cealaltă țarm și iar căută prin toate părțile și iar strigă până ce răguși, dar nici glas nu-i răspunde, nici suflet de om nu văzu. Căci Domnul tăcea și podarului vederile-i lua, ca să nu-i vadă.

Atunci se întoarse amărât înapoi și spuse nevastei sale că umbră de om n'a zărit. Dar nu găta bine vorba, când iar auzi glas strigând: „Măi podare, măi, vină de ne treci apa, că am înghețat, și moartea noastră va cădea pe sufletul tău și te va ajunge osânda lui Dumnezeu!“.

„Bărbate, bărbate, te blastemă oamenii, și vor cădea păcatele noastre pe copilul nostru“.

Zise atunci omul: „Doamne, Doamne, ajută-mi să găsesc și să întind mâna celor ce strigă după mine, că voiu face lor ce

vor dori și ce vor cere da-le-voi“.

Și deslegând luntrea, vâsli cu primejdia vieții, că vântul sufla și mai cu putere și zăpada cădea în fulgi cât pumnul.

Iar când fu la celălalt țarm, văzu pe sfântul Petru și pe Hristos, înghețați jumătate, și abia răsuflând și grăind: „Cum de n'ai auzit, cum de n'ai venit că era să ne prăpădim și tu nici grije n'ai avut“.

Și podarul nu știa că era sfântul Petru și Hristos, și grăi: „Auzit-am glasul vostru și de două ori venind v'am căutat și nu v'am găsit, v'am strigat și nu mi-ați răspuns și iată că se milui Dumnezeu și a treia oră venind, vă găsiți. Ci voi, oameni buni, să ertați că, bag seama, Dumnezeu va fi rănduit așa“.

Și trecând apa, veniră în casă, iar nevasta podarului nu avea odihnă; ci ca să șadă mai bine le ștergea scaunele și ca să le fie mai cald, arunca lemne pe foc; apoi, întinzând fața de masă, puse mămăliga pe ea și-i îmbia să mănânce.

Și după ce mâncară, podarul și nevastă-sa înțelegând cine erau drumeții, căzura în genunchi înaintea lor, laudând și preamărind pe Dumnezeu.

Iar Domnul, binecuvântându-i, ieși dela ei. Și binecuvântată a fost casa lor din ceasul acela. Iar Domnul, mergând mai departe ajunse la moara feciorului mijlociu și grăind, zice: „Sărac ai fost, sărac să te faci“. Și în clipa aceea pieri moara și hambarele, ca și când nici n'ar fi fost, iar feciorul cel mijlociu rămase cu băta în mână și cu straița la grumazi. Apoi mergând Domnul mai departe, ajunse la stâna celui mai mare fecior și grăi: „Munte ai fost, munte să te faci.“ Și în ciasul acela, pietre făcându-se oile și toate ale celui mai mare, rămase numai cu sufletul în oase.

Și Domnul s'a dus mai departe și pe unde mergia iarba înverzia și pe unde călca, floare răsărea, iar prin cuvânt împrăștiind întunercul, lumină făcea.

GH. POPOVICI—BĂNĂȚEANU
(Ap. D. Culea, „Povestiri cu Domnul Hristos“)

Hazuri

INTR'UN RESTAURANT

— Dacă nu vă supărați, vă rog, dați-mi solnița d-v cu sare, se rugă cineva de un alt domn de la o masă vecină.

— Mi se pare că asta poți s'o ceri de la chelner, nu dela mine...

— Scuzați! m'am înșelat...

— Ce? credeți că sunt chelner?

— Nu. Dar credeam că sunteți un om bine crescut.

LA UN VÂNZĂTOR DE ANTICHITĂȚI

— Cu ce îmi garantezi d-ta, că acest tablou are o vechime de 300 de ani?

— Pe onorea mea, că am văzut eu, cu ochii mei, când pictorul a pictat tabloul!

DEȘTEPTĂCIUNE

Mișu: Știi voi, că vacile cele albe dau lapte?

Ionel: Da, vacile negre dau cafea neagră.

Nicu: Atunci vacile cenușii dau cafea cu lapte!

CURIOSUL

Conducătorul: Domnule, aici nu e voie, e vagon pentru doamne!

Nu vreau să intru, dar vreau să văd cum pot sta mai multe cucone la un loc, cu pălăriile lor, cât coșurile de rufe!

O EXPLICATIE

Copilul: Tăticule! De ce se pun paharele alea de porțelan pe stâlpii telegrafici.

Tatăl: Nici atât lucru nu știi? E ca să nu se ude telegramele în caz de ploaie.

NICUSOR LA TEATRU

Mama: Puiule! Să nu vorbești la teatru... Nu se cade! Nu e frumos!

Nicusor (strigând și arătând la actorii de pe scenă). Dar ăia de acolo, de ce vordesc?

Iubiți Cititori

Pentru că mulți ați cerut și ne spuneți că vă interesează, iată că vă trimitem, și un adaos cu chestiuni economice, în deosebi cu problemele de cooperatie. Lunile Maiu, Iunie și Iulie se primește fără nici o obligație de al plăti; iar începând cu luna August îl vom trimite și adaosul intitulat „Vieța Cooperativă și economică“ numai la aceia cari au interes pentru aceste chestiuni și ne vor plăti suplimentul cu un leu de exemplar, sau 125 lei anual, împreună cu „Vieța Creștină“

Separat se poate abona numai cu 60 lei anual.

Numărul viitor al suplimentului: Vieța Cooperativă va apărea cu data de 22 Maiu c., că vrem pe fiecare lună să scoatem câte 2 suplimente, cu data de 1 și 15 a fiecărei luni. Așa va fi datat cu luna viitoare.

Citiți și răspândiți
„VIEȚA CREȘTINĂ“

DE TOATE

LAC CIUDAT

Pe o insulă din Ocianul Înghețat se află un lac cu o alcătuire foarte ciudată.

El are cinci straturi de apă, unul peste altul, având fiecare o înfățișare anume.

La suprafață e un strat de apă dulce, gros de un metru, apoi unul de apă sărată, după care vine o pătură de apă marină sărată, mai adânc se află un strat de apă roșiatică, iar la fund de tot e un strat a cărui apă miroase a ouă clocite.

Ciudățenia e că aceste straturi nu se amestecă niciodată.

O SOCOTEALĂ

Un învățat german a făcut o socoteală despre ce lucrează un om a cărui viață ar fi de 50 de ani.

El spune: că un om din cei 50 de ani ai vieții sale, întrebuințează 17 pentru dormit, 15 pentru lucru de tot felul, 8 îi petrece în boli, procese și nenorocire, 4 pentru mâncat și băut, 3 ani din viață face pla-

nuri, 2 pentru ras, iar un an îl pierde în petreceri.

Iar fmeile întrebuințează pentru mâncare 2 ani, iar 7 pentru găteală în fața oglinzi.

Ne întrebăm, oare da suflet și Dumnezeu cât se ocupă omul? Asta încă ar trebui socotită. Se vede că acel învățat care a făcut socoteala a găsit prea puțin ceia ce se face pentru Dumnezeu și deaceia nici n'a pus la socoteală zilele întrebuințate pentru dobândirea vieții de veci.

Și asta ne întristează.

PLORE ARTIFICIALĂ

De niște învățați Americani s'a născocit niște gaze; un fel de fum care dacă este lăsat în aer liber se face în picături de apă ce cad pe pământ în formă de ploaie.

Azi mâine te pomenești că fiecare își face ploaie când vrea în grădină și pe ogoare. Dar coastă cam mult și până vom ajunge aici să ne rugăm lui Dumnezeu ca prin bunătatea lui s'a ne trimită ploaie bună curată și fără cheltuială.

Fapte și întâmplări

UN CÂINE GĂSEȘTE 9 MILIOANE DE LEI

În Anglia un câine alergând după un iepure care a intrat într-o scorbură de copac bătrân, și prinzându-l a răscolit gunoiul care era în scorbură de sub care a eșit la iveală mai multe bijuterii în valoare de 9 milioane lei. Iată că un câine a făcut pe stăpânul său bogat. Câinele nost încă poate să ne facă milionari dar până atunci să muncim pentru a ne câștiga hrana de toate zilele.

O COMOARĂ ÎN CĂPTUȘALA HAINELI

În Batavia un oarecare Jong a cumpărat dela un negustor de haine vechi o haină. Fiindu-i prea strâmtă la umere, nevasta acestuia vrând ca s'o desfacă a găsit în căptușală 29 de hârtii câte de o mie de florini olandezi; ceia ce în lei de ai noștri face cam două milioane.

Ziarele vorbind despre această minune, posesorul prim al hainei, care era un tânăr și haina era dela bunicul lui mort și cu vânzătorul de haine vechi au venit ca să-și ia partea.

Așa că o haină veche a îmbogățit trei familii. Vedeți cum cade norocul?

E bine că norocu-i orb căci altfel ne-ar face pe toți bogați și atunci nu ne-am mai încăpea în piele.

CUTREMURUL DIN TURCIA

În numărul trecut am arătat groaznicul cutremur de pământ care a avut loc în Turcia.

Încă nu s'a liniștit complect. În unele locuri s'a simțit iarăși mai cu putere distrugând încă 6000 de clădiri.

O mulțime de oameni au rămas fără adăpost.

JIDOVII SE BAT ÎN SINAGOGĂ

În comuna Berbești din Maramureș într'o seară când toți jidanii erau adunați pentru a se ruga, câțiva din ei neînțelegându-se, cine știe din ce gheșeft, au început să se ia la ceartă și dela ceartă la bătaie.

Posta gazetei

Spre știre tuturor cititorilor

Abonamentul simplu de 100 lei pe an, se socotește dela data primirii gazetei timp de un an întreg. De pildă, cineva primește gazeta numai dela data de 8 Mai 1938 și când ne trimite suma de 100 lei, acesta se știe achitat până la data de 8 Mai 1939.

La administrația gazetei este înregistrată data cu care s'a trimis gazeta, precum și toate su-

mele primite în abonament, așa că se socotește câte 2 lei la un număr sau 100 lei la 52 numere de gazetă anual. Se pot trimite bani și pe 3 sau 6 luni, dar atunci trebuie a cheltui cu mai multe mandate poștale. Cu sume mici și forța noastră materială e mai slabă.

Ori ce sumă trimisă în abonament va fi chitată la poșta gazetei în cel din tîi număr care apare după primirea sumei. Ori ce abonamente ne induse la poșta gazetei, rugăm să fie numai decât reclamate, și să ni-se scrie dacă bani au fost trimiși prin persoană particulară sau poștă, arătând și numărul și data actului justificativ pentru a putea cerceta.

Prietenii și binetăcătorii noștri cari ne dau ajutoare, subvenții și abonamente de sprijin, ca să putem desvolta modestul început, vor primii gratuit suplimentul intitulat „Misionarul Vieții Creștine“ în care vor fi cu precizie justificați ori ce bani dăruți peste prețul abonamentului.

A apărut deja Nr. 1 al Misionarului nostru, dar neavând conținut decât de interes local, s'a distribuit gratuit la credincioșii Bisericii Bunavestire din Cluj. Nr. 2 din „Misionarul vieții creștine“ în care va fi publicat tabloul tuturor acelor cari au dăruit pentru presa bună, va apărea numai la data de 12 Iunie, la Rusalii.

În acest buletin vor fi publicate și amănuntele de interes local, și chestiunile de organizare și activitate ale asociațiilor noastre religioase din Cluj.

Am primit și chitam, cu mulțumită următoarelor abonamente sosite până la 5 Maiu 1938,

Câte 100 lei: Cluj: Dr. I. Handrea paroh, Dr. Odiseu Apostol, Dna. Irene Căpitan Banciu, Săuca Vasile, Miron Pop preot. 50 lei dela Efrem Dâmboiu — Bulboca. 40 lei dela Ignat Vasile pentru cărți.
POP SIMION — Cluj.

Se vede că ne înțelegeți rostul. Mărturisim că ne-a supriins cereria Dumneavoastră de a vă înscrie între abonați, și odată cu aceasta văzând că ne trimiteți și suma de 500 lei, abonament de sprijin pe un an. Scuzați că până acum nu v'am trimis gazeta, barem de probă.

Am tot încercat la adrese mai cunoscute. Se vede însă că sunt oameni înțelegători, buni și darnici și între cei nebăgați în seamă. Vă mulțumim.

VASILE DUDEA — Cluj. Faci isprăvi minunate.

Ne bucurăm de cei 9 abonați bu-ni pe cari i-ai câștigat. Răsplata mare promite Dumnezeu celor ce să străduiesc pentru bine.

Statornicie în bine până la sfârșitul vieții să-ți dea cel de Sus, căci prin aceasta ne mântuim.

I. GEORGESCU — Oradia. Mulțumim de sfaturile părintești. Cele comunicate se vor publica. Sunteți din cei mai înțelegători față de MAREA PORUNCĂ A VREMII. Mulțumim de articolul cu care ne-ați onorat.